

ги, нито латинскитѣ. Учителитѣ съ своя помощникъ дойдоха въ Моравия да преведатъ всички черковни книги на славянски езикъ, но имъ трѣбвахъ още ученици и помощници. Князь Ростиславъ распореди да се събератъ отъ болярски, граждански и селски синове по-способни младежи и да ги доведатъ на учение при братята. Така Методий и Константинъ отвориха въ Моравия първо славянско училище. Тѣ учеха ученицитѣ си на новата славянска азбука, и ги упжтваха да преписватъ книгитѣ.

Като видѣ голѣмата имъ работа, единъ пжтъ князь Ростиславъ запита учителитѣ, каква заплата да имъ даде.

Братята отговориха, че тѣ не взематъ пари за учението си.

Четири години братята работиха въ Моравия. Изучиха много ученици, написаха много книги, кръщавахъ народа и служеха въ църквата. Боляритѣ и народътъ обикнаха учителитѣ и ученицитѣ. Но завистници не ги оставиха на мира. Явиха се католишки, римски и нѣмски свещеници, които ги нападаха, защо не четатъ по латинеки, ами учатъ народа на славянски езикъ. Дигна се голѣма свада. Католицитѣ наклеветиха братята предъ папата въ Римъ, че тѣ ужъ проповѣдвали по еретически книги и служели въ църквата по забраненъ отъ Бога езикъ. Папата ги повика на разпитъ.

На пжтъ за Италия.

Константинъ и Методий взеха съ себе си най-добритѣ си ученици и потеглиха да идатъ въ Римъ да се оправдаятъ и да покажатъ книгитѣ си. Отъ Моравия тѣ навлѣзоха по долината на рѣка Раабъ и минаха презъ Панония (славянска страна). Кня-